

opusdei.org

Moja obitelj i naša stomatološka klinika

Abing Chan i njezin muž žive u Kaohsiungu na Tajvanu. Oboje su stomatolozi. Abing je podijelila razmišljanja i priče o svojem radu, kao majke i stomatologinje.

17.09.2019.

Prošle godine na blagdan Svete obitelji suprug i ja proslavili smo dvadesetu godišnjicu našeg braka. Toga dana, uz zahvalnost za naše vjenčanje i petero naše djece, konačno sam shvatila zašto je Bog

započeo djelo spasenja u obitelji, kako je to papa Franjo istaknuo mnogo puta.

Moje najstarije dijete staro je jedanaest godina, a najmlađe dvije. Prateći svoju djecu na putu odrastanja stalno mislim na Isusa koji je prolazio isti put odrastanja i sazrijevanja, poput svih ostalih. O tome kako govoriti, kako raditi i kakav je život uopće učio je od Majke Božje i sv. Josipa. Primjer Josipa i Marije vidljiv je u Isusovom javnom djelovanju, u prisposodobama u kojima progovara o brizi za druge: „I nitko ne ulijeva novo vino u stare mješine...“ Nije li to Isus, kao dijete, vidio svoju majku Blaženu Djevicu Mariju kako šije? Koristi i kvasac kao metaforu, ta nije li gledao svoju majku u kuhinji kako mijesi tijesto i ostavlja ga da se diže. Kakvu je majku Isus imao, vidjeli smo na svadbi u Kani kada je Blažena

Djevica Marija prva shvatila da
domaćinu ponestaje vina.

Evandjelje je bacilo novo svjetlo na
našu ulogu roditelja, što me navodi
na priču o mojem sinu. U trećem
razredu škole stekao je lošu naviku
laganja: nikada ne bi priznao svoju
pogrešku, osim ako ne bi bio
pritisnut dokazima. Jednom, dok je
cijela obitelj zajedno molila krunicu,
javio se da predmoli deseticu
rekavši: „Molim za svoju naviku
laganja.“ Bili smo presretni jer je
konačno priznao svoju grešku.

Jednom sam našla tragove olovke na
zidu u sobi te sam upitala djecu tko je
to napravio. Sin je dojurio i rekao:
„Mama, ja sam!“ Rekla sam neka to
počisti. Iako to nije bilo moguće u
potpunosti napraviti, nisam ga
kaznila. Bila sam presretna gledajući
našu Blaženu Djevicu Mariju kao mu
pomaže da prevlada svoju lošu
naviku.

Često molimo krunicu sa svojom djecom. Misterij krunice nudi sažetak cijele povijesti spasenja i moleći krunicu, naša djeca dobivaju obrise načina spasenja i iskustvo snage molitve.

Podizanje peteročlane obitelji nije nimalo lak posao. Prije nešto više od pet godina suprug i ja odlučili smo otvoriti privatnu stomatološku kliniku kako bismo lakše uzdržavali i podizali peteročlanu obitelj. Znali smo da je to riskantno i puno izazova, ali odlučili smo se na taj korak. Usprkos poteškoćama klinika nam je ponudila nebrojene mogućnosti kako pomoći drugima.

Ono što sam naučila do sada jest da su svi pacijenti različiti, baš kao i petero moje djece. Morala sam naučiti kako pristupiti svakome kao posebnom slučaju poštujući svačiju osobnost. Moram strpljivo slušati o njihovim bolestima pokušavajući

suosjećati s njima i razumjeti ih. Nevezano o vještinama ophođenja s ljudima, uočila sam da trebam poboljšati i svoje profesionalne vještine kako bih blagosloвила svoj posao i bila povjerljiv i kompetentan stomatolog.

U našoj klinici zaposleno je nekoliko asistenata. Proveli smo puno vremena uvježbavajući ih, razgovarajući s njima, razmišljajući kako im pomoći da postanu još bolji profesionalci. Na neki način, gledamo ih kao svoju djecu imajući na umu njihovo obiteljsko okruženje. Strpljivo ih učimo da obraćaju pažnju na sitnice, da budu radosni s pacijentima i da izbjegavaju povišene tonove za vrijeme rada.

Neki pacijenti počeli su primjećivati da je u našoj klinici ugođaj malo drukčiji. Jedan pacijent rekao je mom suprugu: „Primijetio sam da je način na koji razgovarate nježan, isto kao i

Vaših asistenata. To mi se jako sviđa jer me čini smirenim. Tako nešto ne susrećem na svojem radnom mjestu.“

U klinici su dva kata. Uokvirili smo crteže svoje djece i objesili ih na zidove stubišta. Svaki je od tih crteža jedinstven, prepun živih boja, a s vremena na vrijeme promijenimo ih. Crteži su privukli pažnju mladih majki inspirirajući ih da to isto učine i u svojim domovima tako što će poticati vlastitu djecu na kreativnost i maštanje.

U čekaonici smo umjesto televizije, novina i časopisa stavili police s knjigama za djecu i odrasle tako da se dobiva osjećaj kao da se nalazimo u maloj knjižnici. Često vidim da roditelji čitaju knjige svojoj djeci ili da sami pažljivo čitaju. Često nakon tretmana djeca traže roditelje da nastave s čitanjem ondje gdje su stali. Neki pacijenti darovali su neke

knjige klinici, a neki pak posuđuju knjige da bi ih čitali kod kuće. Nismo očekivali nastanak takvog kulturnog ozračja samo time što smo knjige učinili dostupnima.

Oko Božića smo u izložbenom prostoru stomatološke izložke zamijenili prizorima iz Isusova rođenja. Moja zubarska stolica odmah je iza tog prostora, u blizini čekaonice. Jednog dana čula sam majku kako tumači svom djetetu likove iz prizora, što je impresivno jer većina ljudi na Tajvanu uopće ne zna za njih. Drugi smo put čuli dijete kako pita djeda što je to, a on je dogovorio: „Ne znam, vjerojatno nešto iz zbirke antikviteta stomatološke klinike.“

Vrlo sam zadovoljna što naša klinika može biti mjesto gdje možemo blagosloviti naš rad i nas same kroz naš rad, ali i blagosloviti druge kroz naš rad, kako je sv. Josemaria

govorio. Vjerujem da uz Božju milost u našoj klinici mnogima možemo otvoriti putove prema Gospodinu. Mi brinemo o njihovom oralnom zdravlju nudeći im priliku zauzimanja novog stava prema životu. Molim se da svaka obitelj u svijetu bude blagoslovljena Božjom svjetlošću i da spozna ljubav Svete obitelji.

Abing Chan

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/moja-obitelj-i-nasa-
stomatoloska-klinika/](https://opusdei.org/hr-hr/article/moja-obitelj-i-nasa-stomatoloska-klinika/) (1.04.2026.)